

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Capvt VI. De iuramentis, aliisque obligationibus exposcendis ab eo, qui
absolvitur in casu necessitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

publicum Religionis bonum, excusari eundem probabile est.

15. Immo simile quid in priore casu, quando Sacerdos mala fide contritionem ad tempus immediate ante absolutionem remisit, dicendum in aliquo casu esse paritatem rationis ostendit: Nam, etiam si forte, immediate ante conferendam absolutionem à temeritate respiciat ejusmodi Sacerdos, velitque, non tamen possit, in illa brevi morula, se contere, non peccabit, dum absolvit existens in mortali, excusante, nimirum prædicta necessitate iuris poenitentis, prædictoque onere Confessarii non reddendi odiosam Confessionem, licet sine dubio peccaverit, quando fide prava, ad absolvendum in peccato, sese perperam exposuit. Nisi sic doceamus, peccaret tunc Sacerdos, tum absolvendo, quia absolveret in mortali, tum non absolvendo, quia negaret ius poenitentis, id quod esset pari perplexitatem, quam omnes Doctores nunquam concedendam esse, fatentur.

CAPUT VI.

De Iuramenti aliisque obligationibus
poscendis ab eo, qui absolvitur in
casu necessitatis.

1. Iuramentum, quantum facit ad præsentem difficultatem, triplicis est generis: Aliud est de stando mandatis Ecclesiæ, id est quod iterum talia Poenitens non sit commissurus: Aliud est, de satisfacienda parte: Aliud de comparando, id est quod poenitens, propter necessitatem, ab excommunicatione reservata absolutus, recurrere, seu comparere debeat coram superiore sub poena reincidentia, hoc est, quod in eandem excommunicationem à qua fuerat absolutus reincideret.

2. Iam vero, vel possumus sermonem facere de casibus reservatis, vel de reservatis excommunicationibus.

Quoad primum, in articulo necessitatis, id est mortis: & valde probabiliter in gravi periculo ejusdem: Lege Sanchez lib. 2. in Dec. cap. 13. num. 1. immo, & probabiliter, ex Casto tom. 1. tract. 4. disp. 4. p. 3. §. 5. num. 3. in quolibet impedimento perpetuo, propter quod quis ad Superiorem ex se confugere non valet, quilibet Sacerdos potest ex Trid. sess. 14. c. 7. de quibuscumque reservatis absolvere, cum præter id tempus non possit. At verò nullum tunc est exposcendum Iuramentum: quia pro casibus, quibus non est annexa excommunicatio, nullum adest ius; quod obliget ad tale iuramentum. Excepi Incendiarium, c. Pessimam 13. quest. 8. huic enim, quamvis non sit excommunicationi subiectus; erigatur iuramentum injungendum, iuramentum inquam de stando mandatis Ecclesiæ: nisi quis dicat, legem id exposcentem ex consuetudine jam non obligare.

Periculum & articulum sic explicat Dicastillus de p. c. d. 10. num. 409. Pro eodem reputatur Periculum & Articulus, quando mortis periculum est propinquum & verum in fieri, non verò quando ferè certum est, mortem diutius esse differendam, quo tempore potest occurrere opportunitas habentis facultatem legitimè absolviendi. Et paulo post n. 411. tunc approbat, posse absolvi damnatos in Tiremibus, ut in articulo mortis, quando debent periculosum mare transire; aut non est sacerdos, aut haberi à tali damnato de facili non potest. Concludit denique in hunc modum. Plura sunt alia pericula, quæ arbitrio prudentis potius, quam certa regula designari poterunt. Ut cum quis in morbum periculosum incidet qui majore ex parte mortem solet afferre, aut iterum incipit expolitum prædonibus occidere solentibus, vel aggreditur curationem alicuius morbi quæ periculosa esse solet. Hæc ille. Vnde non iudico in articulo seu periculo hoc eum esse, qui tertiana simplici laborat, quia

hæc non solet majore ex parte mortem afferre. Alioquin Sanc. d. 12. n. 5. & Diana, p. 3. n. 4. ref. 17. p. 5. n. 4. mortuum periculosum iudicant dolorem laiciæ Medici melius deprecandum relinquere.

3. Quoad Secundum. In eodem extremo, seu periculo, vel impedimento perpetuo, quilibet Sacerdos ex Trid. sess. 14. cap. 7. potest quidem à quolibet excommunicatione, sive jure, sive ab homine lata, etiam propter hæresim contracta, & quocumque modo interdictam, quam legitimus Minister absolvere: sed in periculo Clericorum cap. ex tenore, de sententia excom. in omnibus casibus Bullæ Cœnæ clausula 20. impo- poenitenti debet iuramentum de stando mandatis Ecclesiæ. Quod Pellizzarius max. citat. & Diana p. 3. n. 4. ref. 23. iudicant, non esse ex necessitate sub- quando absolutio datur in foro occulto confitentem in iisdem casibus Bullæ Cœnæ Cautione præfixa taxat, aliud iuramentum debet injungere, nempe de faciendi parte, si quæ læsa fuit, nec dum remissa debeat. Dixi (dumtaxat) quia in aliis requiritur satisfactio partis, sed non sub præficto iuramento: quod est Pellizzarius, tom. 1. tract. 7. c. 1. num. 3. et p. 2. tract. 16. ref. 42. qui docet, quando Absolutio in foro conscientie, & poenitens non potest iuramentum non esse imponendum tale Iuramentum de stando do, sed sufficit solum propositum, ut in certis obligationibus. Lege Sanchez lib. 1. in Dec. cap. 13. Denique ab eo qui, à quacumque excommunicatione servata, propter talem necessitatem, absolvitur, onus erit exposcendum: nempe ut transacto tempore recurrat ad Superiorem, vel ejus delegatum, potest esse solum Confessarius electus virtute Bullæ Cœnæ, vel Jubilei. Quod si deinde non recurrat, eandem excommunicationem relabatur, c. ex quibus sententia excomm. in. 6.

Dixi autem (onus, non iuramentum) siquidem iuramentum hoc de comparando, probabiliter est in periculo solum Clericorum (cum in aliis nullo modo veatur imponendum esse, Bordonus tract. 3. c. 1. n. 1. putat obligationem adesse solum, quando quis ab excommunicatione deducta ad forum communi sum Ita Avila 2. p. cap. 7. disp. 3. dub. 4. Etlo opposit sententia Castrop. cum aliis tom. 1. tract. 4. disp. 4. p. 3. num. 17.

Nota duo. Primò, ab Impubere ejusmodi iuramentum non esse exposcendum: quia non præsumuntur poenitentis usu, ut iuramentum pro dignitate præsumat. Sic Sanchez lib. 2. in Decal. cap. 13. num. 26. Bonac. censur. quest. 3. p. 3. num. 11. Secundò, Quando poenitens iuramentum vel onus impleri non possit, ut quia poenitens statim est certo mortuus, vel iuramentum fore perpetuum; illa non esse imponenda, quæ frustra imponerentur. Sic Castrop. tom. 1. tract. 4. disp. 4. p. 3. §. 5. n. 18.

CAPUT VII.

De Iurisdictione Sacerdotis, ad absolvendum necessaria.

AD facilem poenitentiae administrationem rebus adam multum prodest, certum esse de sua iurisdictione Confessarium: quapropter hæc breviter adnoto.

§. I. De Sacerdote non approbato.

1. Sacerdos simplex non approbatus solum potest absolvere à venialibus, & à mortalibus aliis absolutis & denique in casu necessitatis ab omnibus casibus, & excommunicationibus, sine ulla restrictione.